

4. KVĚTNA 2020

PONDĚLÍ PO 4. NEDĚLI VELIKONOČNÍ

PŘIPOMÍNKA UTRPENÍ NAŠEHO PÁNA JEŽIŠE KRISTA

1. čtení: Sk 11, 1–18

Mezizpěv: Žl 42

Evangelium: Jan 10, 11–18

Eva Imelda Fuchsová

Dnešní čtení září svobodou. Svobodou od zákona, od strachu, od smrti.

Jak je ale možné, že vidění osvobozuje Petra od příkazu Mojžíšova zákona, jehož původcem je samotný Bůh? Vždyť Pán Ježíš nepřišel zákon zrušit, ale naplnit! I toto „zrušení“ zákona je ale ve skutečnosti jeho dokonalé naplnění. Petr totiž nedostává příkaz: „Jez všechna tato nečistá zvířata.“ Nikoli – Bůh je prohlašuje za čistá. Očisťuje je od poskvrny, která evidentně nastala až po hříchu, protože Bůh všechno stvořil a *viděl, že je to dobré*. Stejně tak pohané – Duch svatý neříká, že i modláři a bezbožníci mají podíl v Božím království, ale potvrzuje, že i tito lidé jsou vyvoleným lidem. Nadále platí zákaz požívat cokoli nečistého, nadále platí, že Bůh přichází spasit svůj vyvolený lid, jen hranice těchto dvou výměrů se rozšiřují a naplňují skutečným smyslem.

V případě vlka je však Pastýř nesmlouvavý. Netvrdí, že je to hodné, jen trochu popletené zvíře, ani ho nezve do svého stáda. Jisté hranice tedy zůstávají, naopak se vyostřují. Jsou to hranice mezi dobrem a zlem. Vrcholná svoboda je svobodou od zla.

Jak poznat hranice mezi dobrem a zlem, jak si je nespást se zdmi, které stavíme sami a které nás oddělují od Boha, od ostatních lidí i dobrého stvoření? Strach působí, že za těmito umělými zdmi spatřujeme zlo. Jak to tedy rozlišit? Petr to pochopil, když se modlil. Pohané, když uslyšeli Boží slovo o spáse. Ovce správně rozlišily vlka od Pastýře, protože ho dobře znají a on zná je. Není jiný způsob, jak získat pravou svobodu, než dobře znát svého Pas-

týře, být s ním stále ve spojení, poslouchat jeho hlas, někdy i překvapivý, následovat ho až na smrt. Tuto svobodu jsme nedostali jako nezávazný dárek, ale jako příkaz: *Mám moc život dát a mám moc ho zase přijmout. Takový příkaz jsem dostal od svého Otce.*